

אין אנוס?
איל אורי ארוס

פאות אגודים
המכון המיוחד לפאות גברים
רח' גנסין 7, ת"א (מול קולנוע הוד), טל. 246924

החכון להסרטה פותח קורס ערב
ביום ה' 23 לפברואר 1969
הקורס כולל צילום ועריכה ב"8, סופר 8 ו-16 מ"מ, כתיבת תסריט ובימוי.
בקשר לפרטים לפנות לת.ד. 4474 תל-אביב, טל. 50012.

סגור. קטע מתוך מגילת רות, עם תפאורה מקסימה של דני קרוון. תאורה אפקטיבית לווד בר ורקדנית מצויינת כמו לאה אב"ר, מהם, מעמידים את המופע על רמה טכנית מלוטשת.

רת מעולה וראי שלא. חסרים לו קצת שיריים פחות שטחיים. לא בגלל המוסיקה. אותה הלחין שלום חנוך, בגלל המלים, אריק חיבר חלק מהן. הקול וההופעה הבטור חים של אריק ושל פייאמנטה וברנשויו מאשרים שטוב עשה אריק שפרש משליש יות והפך לסולן.
אהבה עיי געוון שמר וג'ז

איל טאברו (האדרת) היא אופרה קצרה שחיבר ג'אקומו פוציני. **שהרוארה** הנצחית של רימסקי-קורסקוב אינה ממלאת ערב. אדיס דה-פיליפ, מנהלת האופרה הישראלית, החליטה להציג את שתי היצירות בערב אחד. הבימוי שלה ליצירה של פוזיני הוא בדיוק כמו שביימו אופרות עוד לפני יובלות. בלי כל חידושים או רעיונות. הזמרים, שהם ברובם זרים, מוכיחים שהם יודעים לשיר באיטלקית צלולה וברורה, למי שמבין שפה זו. באשר לשחרזאדה, אפשר לומר שהכוריאוגרפיה היא לא זו הקלאסית של מישל פוקין, אלא של רוברטו טריצ'ארו המשתף אף כרקדן, מול רקע תפאורות סאכריניות שתוכננו כמובן על ידו.

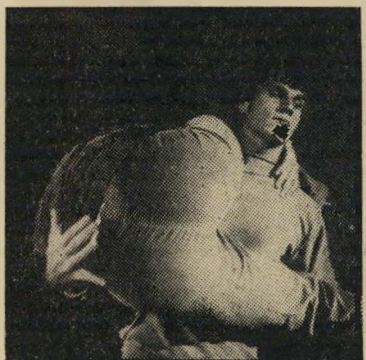
חזקיהו וקרר ב"הכסיל"

תיאטרון
בהצגת רודה ליוזה בתיאטרון הבימה, שב נסים אלוני אל התיאטרון הכ"ב כמחזאי וכבמאי. לאחר שעסק לאחרונה בבימוי תיאטרון קל בהצגת הבידור של יוסי בנאי ואילי גורליצקי. במחזה, המוגדר כמלודרמה ישראלית, בולטות במיוחד ה"בובות המלמלות את דמויותיהן של בני משפחת ליוזה בלנק (חנה רובינא המעוררת כבוד) וכן רפאל קלצ'קין, כגנו הסריס מאי קס, שרבים משחקניו חייבים ללמוד ממנו כיצד להתנועע על במה.

התיאטרון הפתוח של הלל נאמן מעלה את הרכבת האחרונה על עמס קינן, סאטירה חברתית המוצגת בצורה תיאטרלית בלתי-מקובלת, הרחוקה מרחק עצום מהצגות תיאטרון-היממסד שלנו. ה"שחקנים הצעירים חשים שהם שותפים ביצירה, רק חבל שקינן לא קיצר את מערכו כגון והוסיף כערכון נוסף שהיה מחליף בקלות את הנסיון (הבלתי-מויך, בזכות הביצוע המעולה של רחל לוי ומיכאל גל) של רבקה כהן הקרוי **יום שיש השעה עשר בלילה הסלפון מצלצל**.

ע"י מאל קאלר ונגויו, אפשר לקנות בי אולמות קטנים כמו צוותא. אריה סתיו ליקט פסקים וקטעים מתקופות שונות שהאבה משותפת לכולם. ארנון תמיר הדריך את שמר ביצילות. הזמן, קרי, ההצגות הרבות, עשו את שלהן, ועתה ניתן לראות תוכנית משופשפת ומלוטשת המתגברת, תודות ל"דיקציה ותנועה מעולות, על מיגבלות הצגת יחיד.

שידוכין של גוגול בביצוע בימת השחקנים היא הצגה נחמדה, שכימעט פוספסה בשל במאי בלתי-מתאים. עודד

גל ולוי ב"יום שיש"

התיאטרון הקטן החייה שתי יצירות קטנות ומצחיקות של ז'ורז' פיירו ורתם לשם כך את שייקה אופיר כבמאי וכמבצע עם את בומבה צור (שובב) זירמאן אוני קובסקי (שחקנית) זאב ברלינסקי (איפה הוא היה כליכך הרבה זמן) יונה אטלס (בעלת נסיון ומבטא רומני בולטים) ואביבה פז (התיכה בולטת). בפריים הקטנה שלהם קורים דברים די משעשעים העלולים לקרות אף בפריים הגדולה.

אורי מילשטיין לא כותב היום שיריים (פעם הוא ניסה), לכן נטל את שירי הדודה המנוחה שלו, **המשוררת רחל**, הוסיף פה קטע קישור ושם סתם פיטפוט, ומסר את כתב-היד לגברת עדנה שביט. אין לדעת אם היא קבעה את המבצעים, או שמא תיאטרון יובל, על כל פנים חלק גדול מהם, בעצם כולם, מלבד חוה אלברשטיין והמתופף זוהר לוי, יכול להשתתף בשקט בהצגות של גימנסיה. השירים היפים לקריי אה אינם ברובם טובים למוסיקה.

טוב שהגשמים החיוורים חזרו לארץ, וטוב יותר שליקטו מיבחר קטעים ופזמונים מכל תוכניותיהם עד כה. שייקה גברי ופולי מופיעים כבר הרבה זמן ומכירים איש את שיענונות רעהו. כל אלה שכבר ראו אותם בעבר לא יפסידו אם יראו את הפסטיבל שלהם בשל הסלקציה בחור ובבמאי.

מוסיקה

מבקרי אירופה כתבו הלל על תיאטרון מחול עינבל בעת הסיום שקיים שם לאחרונה, לא משום שהם אוהבים מחול מזרחי ותמימות נחמדות, אלא משום שהמחול של עינבל וצורת הגשתו עומדים על רמה מיקצועית מלוטשת. ה"כוריאוגרפיה של שרה לוריתגאי מקורית ומפתיעה, אך נדמה שהיא שואבת מעולם

כשאפשר - למה לא תחסכי נסך?

גרבי מכנס ישיק ודלילה הם מסוג ב' וג' כלומר הם יפים וטובים כמו סוג א' אך יש בהם חיקונים קלים. שאינם וראים תחת המנפיים או בבית. לכן הם עולים הרבה פחות. חפשו אותם ותחסי כסף טוב.

גרבי מכנס גרבי מכנס
שיק דלילה
3.50 ל"י בלבד 2.50 ל"י בלבד

"הסגנונות"
בתקליט פסטיבל הקצב של הד-ארצי תקליט ארד-נגן

חליפות הדיון
פזמונים איחודית

תנאים
ת"א שדר' חסדיק 19
אולטכולס 62 25 19 12